

II. การทดลอง

1. สารเคมี Kiesel gel, Silicagel G. acc. to Stahl for thinlayer
Chromatography (E. Merk AG. Darmstadt, Germany)
Concentrated hydrochloric acid (E Merk AG. Darmstadt,
Germany and B.D.H. Analar)
Concentrated sulfuric acid (B.D.H. Analar)
Cyclohexane (B.D.H. Laboratory reagent)
Toluene (B.D.H. Analar)
Chloroform for anesthesia (May & Baker L.T.D.)
Acetone (B.D.H. Analar)
Petroleum ether (40°-60°C, E. Merk AG. Darmstadt,
Germany)
Absolute ethanol (องค์การเภสัช)
Sodium hydroxide (pellets extra pure G.R., E. Merk)
Anhydrous sodium sulfite (B.D.H. Laboratory reagents)
Potassium permanganate (B.D.H. Analar)
Sodium Chloride (B.D.H. Analar)
Ethanol (redistilled from 95 % ethanol, องค์การสุราบางยี่ขัน)
Acetic anhydride (Baker Analyzed' reagent, J.T. Baker
Chemical Co.)
Pyridine (Baker Analyzed' reagent, J.T. Baker
Chemical Co.)
Antibumping (B.D.H.)
Glass beads

Whatmann No.1, No.540 filter paper

Pregnanediol (5 β pregnan 3 α , 20 α diol, Sigma and
Ikapharm)

Pregnanediol diacetate (5 β pregnan 3 α , 20 α diol
diacetate, Sigma)

2. เครื่องมือที่ใช้

"Aparat Chromatoset" for thinlayer chromatography; Desaga

Glass plates (20 cm. x 20 cm. x 2 mm.)

Glass tanks (height: 25 cm. base: 10 x 25 cm.)

Spectrophotometer (Unicam S.P. 600 series 2)

Micro mixer (Arthur H. Thomas Co. Philadelphia, U.S.A.)

Therm-O-Plate (Subsidiary of GCA Corporation Chicago
U.S.A.)

Electrothermal series 3 (Griffin and George Limited)

Thermostatic oven (Arthur H. Thomas Co. Philadelphia,
U.S.A.)

Shaker (Arthur H. Thomas Co., Philadelphia, U.S.A.)

Centrifuge (Model Exd. Serial No. A 8561 x - 2,
3/4 H.P.)

Perkin Elmer 881, Gas Chromatograph

Glass wares

round bottom flasks 250 ml, 500 ml, B 24 x 29 Q/Q

condensers B 24 x 29 Q/Q

separating funnels 250 ml., 500 ml, B 24x29 Q/Q

Kober tubes glass stoppers B 24 x 29 Q/Q

B 14 x 15 Q/Q

Centrifuge tubes glass stoppers C 14x15 Q/Q

3. การเก็บปัสสาวะ

ปัสสาวะที่ใช้การทดลองมีอยู่ 2 จำพวกคือ

3.1 ปัสสาวะของสตรีไม่ตั้งครรภ์

ปัสสาวะที่ใช้ทดลองเก็บจากสตรีไม่ตั้งครรภ์ที่มีรอบประจำเดือนปกติและตรวจแล้วว่ามีความแข็งแรง จำนวน 5 ราย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ปัสสาวะของนักศึกษาปริญญาโท 2 ราย อายุ 25 และ 28 ปี

ปัสสาวะของพยาบาล 1 ราย อายุ 23 ปี

ปัสสาวะของข้าราชการชั้นจัตวา 1 ราย อายุ 18 ปี

และปัสสาวะของคณงานในมหาวิทยาลัย 1 ราย อายุ 32 ปี

เริ่มเก็บปัสสาวะ 24 ชั่วโมงของผู้ถูกทดลองดังกล่าว ตั้งแต่ 7.00 น. ของวันที่หนึ่งไปจนถึง 7.00 น. ของวันรุ่งขึ้น (การเก็บปัสสาวะ 24 ชั่วโมงจะเริ่มเมื่อเวลาใดก็ได้แล้วแต่ความสะดวกของผู้เก็บ เมื่อเริ่มเวลาใดก็สิ้นสุดการเก็บเวลาเดียวกันของวันถัดไป) โดยไม่ใส่สารกันบูด (preservative) วัดปริมาตรปัสสาวะที่เก็บได้ทั้งหมดใน 24 ชั่วโมง ซึ่งจะอยู่ระหว่าง 500-2000 มล. (และแบ่งเก็บไว้สำหรับการทดลองเพียงประมาณ 300 มล.) โดยเก็บในตู้เย็น $0^{\circ} - 4^{\circ}$ ซ.

การเก็บปัสสาวะใน 1 รอบเดือน ตั้งต้นเก็บในวันหนึ่งของการมีประจำเดือน จนถึงวันแรกที่มีประจำเดือนของรอบเดือนถัดไป ถือว่าครบ 1 รอบเดือน

ในผู้ถูกทดลองบางรายใช้เก็บปัสสาวะเป็น 48 ชั่วโมง จนครบ 1 รอบเดือน เช่นเดียวกัน ระยะเวลาเก็บปัสสาวะเพื่อรอการทดลองประมาณ 1 ปี

3.2 ปัสสาวะของสตรีตั้งครรภ์

ผู้ถูกทดลองเป็นคณงานในโรงพยาบาลศิริราช 1 ราย นอกนั้นเป็นคน
ใช้ในแผนกสูติรีเวช โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

การเก็บปัสสาวะ 24 ชั่วโมง ใช้คลอโรฟอร์ม (Chloroform) เป็น
สารกันบูด จำนวน 30 มล. จากนั้นวัดปริมาตรทั้งหมด ซึ่งมีอยู่ระหว่าง 500 -
2,000 มล. แล้วแบ่งเก็บไว้สำหรับการทดลอง เพียงประมาณ 300 มล. ใน
ตู้เย็น อุณหภูมิ $0^{\circ} - 4^{\circ}$ ซ. ระยะเวลาที่เก็บ เพื่อรอการทดลองประมาณ 1 ปี
การเก็บปัสสาวะของสตรีตั้งครรภ์ เก็บทุก ๆ สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน

4. การวัดอุณหภูมิตอนตื่นนอน (Basal Body Temperature BBT)

การวัดอุณหภูมิของร่างกายตอนตื่นนอน ซึ่งอยู่ในภาวะที่ไม่มีมีการออกกำลังกายใด ๆ
ทั้งสิ้น เป็นการตรวจการตกไข่ของสตรีไม่ตั้งครรภ์ เพื่อทดสอบว่ารอบเดือนของผู้ถูกทดลอง
เป็นรอบเดือนปกติหรือไม่ (ในสตรีที่มีประจำเดือนนั้นจะมีอยู่ 2 แบบ คือ มีประจำเดือน
แต่ไข่ไม่ตกนับว่าไม่ปกติ กับมีประจำเดือนและมีไข่ตก นับว่าปกติ) ทำการวัดทางปากโดย
อมไว้ใต้ลิ้น เป็นเวลาประมาณ 3 นาที ใช้เทอร์มอมิเตอร์วัดไข้นิคมเซนติเกรด มีความ
ละเอียดเป็น 0.1 องศา เก็บผลของอุณหภูมิตามกับการเก็บปัสสาวะ 24 ชั่วโมง จนครบ
1 รอบเดือน

จากผู้ถูกทดลอง 5 ราย ทำการวัดอุณหภูมิตอนตื่นนอน 3 ราย เป็นนักศึกษาปริญญา
โท 1 ราย ข้าราชการชั้น จัตวา 1 ราย และ คณงาน 1 ราย

5. วิธีวัดระดับเปอร์กเนนไดออกดในปัสสาวะโดยวิธี Thinlayer chromatography (TLC)

5.1 การเตรียมสารที่ใช้

ไซโคลเฮกเซน (Cyclohexane)   กลิ่นใหม่โดยทิ้ง 50 มล. แรกเก็บ
เฉพาะส่วนกลางที่ 80° ซ

002294

โทลูอีน (toluene) กลั่นใหม่ ทั้ง 50 มล. แรก และเก็บที่อุณหภูมิ 110° ซ.

คลอโรฟอร์ม กลั่นใหม่ 3 ครั้ง เก็บที่อุณหภูมิ 60° ซ.

แอลกอฮอล์บริสุทธิ์ (absolute ethanol) กลั่นใหม่ 2 ครั้ง โดยเก็บที่
อุณหภูมิ 78° ซ.

เตรียมสารละลาย NaOH 1 N

เตรียมสารละลาย 25 % NaCl ใน NaOH 1 N

เตรียมสารละลายค่างทับทิม (permanganate solution) ให้มีความเข้มข้น
2 % ใน NaOH 1 N

สารละลายเปรกเนนไดโอดมาตรฐาน (standard pregnanediol)

เตรียมให้มีความเข้มข้น 0.2 มก./มล. (เปรกเนนไดโอดมาตรฐานที่ใช้ในพีซี
ชื่อจากบริษัท Ikapharm, Israel) และเก็บไว้ในตู้เย็น
4° ซ.

5.2 วิธีทดลอง

ดำเนินการทดลองตามวิธีของ Sulimovici, Lunenfeld and Shelesnyak (1965) ซึ่งได้คัดแปลงเล็กน้อย หลักการมีอยู่ว่า นำปัสสาวะมาต้ม
กับกรด แล้วสกัดเปรกเนนไดโอด ด้วยไซโคลเฮกเซน ขจัดสิ่งเจือปน (impurity)
และสีของสารละลายที่สกัดได้ด้วยสารละลายค่างทับทิมและค่าง แยกเปรกเนนไดโอด
ออกจากฮอร์โมน ตัวอื่น ๆ ด้วย silica gel G. โดยวิธี TLC และนำไปทำให้
เกิดสีเหลือง กับกรตก่ามะดินเข้มข้น วัด optical density (O.D.) ที่ช่วง
คลื่น 380, 425, 470 มิลลิไมครอน ด้วย เครื่อง spectrophotometer
หาปริมาณโดยเทียบกับสารละลายเปรกเนนไดโอดมาตรฐาน วิธีการทดลองโดยละเอียด
มีตามลำดับดังนี้

5.2.1 การเตรียม Stationary phase

ทำความสะอาดแผ่นแก้ว (glass plate) ด้วยผงซักฟอก
เช็ดให้แห้ง และเช็ดตามด้วย ปิโตรเลียม อีเทอร์ B.P. 40° - 60° ซ.
แอลกอฮอล์ ตามลำดับ ปล่อยให้แห้ง ซึ่ง silica gel G 30 กรัม
เติมน้ำกลั่น 60 มล. เขย่าอย่างแรงติดต่อกัน 1 นาทีครึ่ง แล้วรีบเทลง
ใน applicator ซึ่งได้จัดความหนาไว้ 0.50 มม. ± 0.05 มม. ลาก
ผ่านแผ่นแก้วที่เตรียมไว้ ทิ้งไว้ในอุณหภูมิห้อง 15 นาที ให้แห้งพอสมควร
แล้วนำเข้าอบที่อุณหภูมิ 110° ซ. ในตู้อบ 2 ชั่วโมง และเก็บไว้ใน
desiccator ก่อนนำไปใช้ ต้องอบอีกครั้งหนึ่งที่อุณหภูมิ 110° ซ. ครึ่ง
ชั่วโมง

5.2.2 การเตรียม Mobile phase

เตรียม 100 มล. ของ mobile phase ด้วย คลอโร-
ฟอร์ม : อะซีโตน เท่ากับ 80 : 20 (ปริมาตรต่อปริมาตร) ใส่ใน
แท่งแก้ว ปิดฝาให้สนิทโดยทาด้วย grease stopcock เพื่อ
ป้องกันการระเหย และปล่อยให้ทิ้งไว้ 17 ชั่วโมงก่อนใช้ เพื่อให้ภายใน
แท่งแก้วอิมพัลส์ด้วยไอของสารละลายดังกล่าว

5.2.3 การสกัดเปอร์กเนนไดออกไซด์จากปัสสาวะ

นำปัสสาวะ 50 มล. ใส่ในขวดก้นกลม (round bottom
flask Q/Q) 500 มล. เติม สารกันพุ่ง (antibumping
granules) 2-3 เม็ด ต้มให้เดือดโดย reflux ด้วย
condenser B 24 x 29 Q/Q บนเตาไฟฟ้า (Therm-o-plate)
เติมกรดเกลือเข้มข้น 5 มล. ในขณะเดือด แล้วต้มต่ออีก 10 นาที ทำให้
เย็นด้วยน้ำจืดทันที

ปริมาณของปัสสาวะที่ใช้ทดลอง อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามตารางต่อไปนี้

ปริมาณปัสสาวะ 24 ชั่วโมง(มล.)	400-1,000	1,000-1,500	1,500-2,000	2,000-3,000
ปริมาณปัสสาวะที่ใช้ทดลอง (มล.)	40	60	80	100
ปริมาตรกรดเกลือเข้มข้นที่เติม(มล.)	4	5	6	7

เมื่อปัสสาวะที่ คมเรียบร้อยแล้วเทใส่ separating funnels 250 มล. เติมโซโคลเฮกเซน 25 มล. สกัคโดยเขย่า 100 ครั้ง ค้างทิ้งไว้ให้แยกชั้น ไซส่วนล่างที่เป็นปัสสาวะออกสกัคเช่นนี้ 3 ครั้ง ทิ้งส่วนที่เป็นน้ำ นำโซโคลเฮกเซนที่สกัคได้รวมกัน ล้างให้หมดกรด และขจัด emulsion ด้วย 25 % NaCl ใน 1 N NaOH 20 มล. เขย่าแรง ๆ 20 ครั้ง ทิ้งส่วนที่เป็นน้ำเติมสารละลายค่างทับทิม 50 มล. เขย่าแรง ๆ 3 นาที ทิ้งให้แยกชั้น ไซส่วนล่างที่เป็นค่างทับทิมออกและล้างให้หมดค่างทับทิมด้วยน้ำกลั่น 50 มล. 3 ครั้ง กรองด้วยกระดาษกรอง No.1 ลงในขวดก้นกลม 250 มล. เติมสารกันฟลูง 1-2 เม็ด นำไปกลั่นให้ปริมาณเหลือ 2-5 มล. ด้วย electro-thermal series3 ทิ้งไว้ให้เย็น เทใส่หลอดเซนติพิว ล้างด้วย คลอโรฟอร์ม 2 มล. 2 ครั้ง เติมสารกันฟลูง 1-2 เม็ดในขณะเดียวกัน เตรียมสารละลายเปรกเนนโคอลมาตรฐาน โดยปิเปตมา 0.5 มล. ใส่หลอดเซนติพิว แล้วนำทั้งหมดไประเหยให้แห้ง ภายใต้ก๊าซไนโตรเจนที่อุณหภูมิ 60°-70°ซ. ใน water bath เมื่อแห้งสนิทแล้ว ทิ้งให้เย็น เติม คลอโรฟอร์ม 0.5 มล. ปกติให้แน่นและเขย่าด้วยเครื่องเขย่า (micro mixer) 1 นาที

5.2.4 การ run ascending chromatography

ปิเปตสารละลายที่ได้ในข้อ 5.2.3 0.2 มล. ค่อย ๆ หยกลงบน silica gel G. plate ที่อบแล้ว 1 ชั่วโมง แล้วนำลงในแทงค์แก้ว ที่เตรียมไว้ใน ข้อ 5.2.2 ให้ mobile phase เคลื่อนที่ไปบนแผ่นแก้ว ประมาณ 75 นาที จนเกือบสุดขอบบนก็นำออกจากแทงค์ได้ ไว้ในอากาศให้หมกกลั่น คลอโรฟอร์ม และ อะซีโตน

5.2.5 การ spray และการวัดสี

เมื่อหมกกลืนสารละลายดังกล่าวแล้ว spray ด้วยน้ำกลั่น ทำเครื่องหมาย สีเหลืองจตุรัสล้อมรอบบริเวณที่เปรกเนนไคออกดปรากฏ โดยเทียบระดับกับเปรกเนนไคออกดมาตรฐานและซีกสีเหลืองจตุรัส ณ บริเวณว่างไคระดับที่หยดสารลง เพื่อทำเป็น blank นำแผ่นแก้วนี้ไปอบที่ 110° ซ. เป็นเวลา 10 นาที ใช้ spatula ปลายตัดและฟิล์มถ่ายรูป ชูคิใส่หลอด B 19 Q/Q เติม conc. H₂SO₄ 3 มล. และ Na₂SO₃ 3 มก. เขย่าให้ทั่ว ๆ และใส่ใน water bath 100° ซ. เป็นเวลา 10 นาที นำออกมาปล่อยให้เย็น นำไปตกตะกอนด้วยเครื่อง centrifuge (1,800 rpm) 10 นาที เทส่วนใสไปวัด O.D. ด้วยเครื่อง spectrophotometer อ่านค่า O.D. ที่ช่วงคลื่น 380, 425 และ 470 มิลลิไมครอน โดยเทียบกับ blank ค่า O.D. ที่จะใช้ได้จะต้องทำ Allen correction (Allen, 1950) ซึ่งใช้สูตรดังนี้

$$O.D. \text{ corr. (O.D. correction) } = O.D._{425} - \frac{O.D._{380} + O.D._{470}}{2}$$

การทำ Allen correction เพื่อความถูกต้องของค่า O.D. เนื่องจากที่ 425 มิลลิไมครอน นั้นมีสารที่ให้สีนอกเหนือจากเปรกเนนไคออกด ที่ต้องการวัดปนอยู่ ดังนั้นถ้าวัด 3 ช่วงคลื่นและแก้ค่า O.D. ที่ได้ดังสูตรข้างบน จะให้ค่าถูกต้องมากขึ้น

5.2.6 การทำ percentage recovery

การทำ percentage recovery เพื่อจะทดสอบว่าวิธีการทดลองที่จะทำการสูญเสียเปรกเนนไคออกดมากน้อยเพียงไร ในการทดลองจึงจำเป็นต้องมีสถานะเหมือนทำกับของจริงทุกประการ ดังนั้น

ปัสสาวะที่จะใช้ทดลองจะต้องเป็นปัสสาวะที่มีปริมาณแปรกเนนไตออกอยู่ น้อยมาก เช่น ปัสสาวะผู้ชาย ปัสสาวะในสตรีหลังหมดระดู หรือปัสสาวะ ของเด็ก ในที่นี้ใช้ปัสสาวะผู้ชาย เก็บ 24 ชั่วโมง เช่นเดียวกับปัสสาวะ อื่น ๆ แล้วนำมา 50 มล. เคมีสารละลายแปรกเนนไตออกมาตรฐานที่รู้ จำนวนแน่นอน ทำการทดลองเช่นเดียวกับในข้อ 5.2-5.2.5 แล้วคำนวณ หา percentage recovery ได้

5.3 การคำนวณ

5.3.1 การคำนวณหาปริมาณแปรกเนนไตออกในปัสสาวะ 24 ชั่วโมง

สมมติให้ Unknown อ่าน O.D. corr. = a

สารละลายแปรกเนนไตออกมาตรฐานอ่านค่า O.D. corr. = b

จำนวนปัสสาวะ 24 ชั่วโมง (มล.) = c

จำนวนปัสสาวะ ที่ใช้ทดลอง (มล.) = d

สารละลายแปรกเนนไตออกมาตรฐาน 1 มล. มีแปรกเนนไตออก 0.2 มก.

สารละลายแปรกเนนไตออกมาตรฐาน 0.5 มล. มีแปรกเนนไตออก 0.1 มก.

100 ไมโครกรัม

สารละลายแปรกเนนไตออกมาตรฐาน 0.2 มล. มีแปรกเนนไตออก $100 \times \frac{0.2}{0.5}$ "

40 ไมโครกรัม

สารละลาย Unknown 0.5 มล. มาจากปัสสาวะ = a มล.

สารละลาย Unknown 0.2 มล. มาจากปัสสาวะ = $\frac{2}{5} a$ มล.

สารละลายแปรกเนนไตออกมาตรฐาน O.D. corr. b มีแปรกเนนไตออก
= 40 ไมโครกรัม

สารละลายแปรกเนนไตออกมาตรฐาน O.D. corr. a มีแปรกเนนไตออก
= $40 \frac{a}{b}$ ไมโครกรัม

ปัสสาวะ $\frac{2}{5}$ a มล. มีเปรกเนนไคอดล อยู่ = $40 \frac{a}{b}$ ไมโครกรัม

ปัสสาวะ c มล. มีเปรกเนนไคอดล อยู่ = $40 \frac{a}{b} \times \frac{c}{d} \times \frac{5}{2}$ ไมโครกรัม

∴ เปรกเนนไคอดลในปัสสาวะ 24 ชั่วโมง = $\frac{100}{10^3} \frac{ac}{bd}$ มก.

∴ จะได้สูตร มิลลิกรัมเปรกเนนไคอดล/ปัสสาวะ 24 ชั่วโมง = $\frac{1}{10} \frac{axc}{bxd}$

5.3.2 การคำนวณ percentage recovery

สมมติให้ ปริมาณเปรกเนนไคอดลจากปัสสาวะผู้ชาย = B มก.

ปริมาณเปรกเนนไคอดลจากปัสสาวะผู้ชายเต็มสารละลายเปรกเนน

ไคอดลมาตรฐาน = A มก.

∴ ปริมาณเปรกเนนไคอดล recovery = (A-B) มก.

และให้ปริมาณเปรกเนนไคอดลมาตรฐานที่เติม = X มก.

∴ ปริมาณเปรกเนนไคอดล X มก. หลังการทดลองมี recovery = (A-B) มก.

ปริมาณเปรกเนนไคอดล 100 มก. หลังการทดลองมี recovery

$$= \frac{X(A-B)}{100} \text{ มก.}$$

∴ % Recovery = $\frac{X(A-B)}{100}$

6. วิธีวัดระดับเปรกเนนไคอดลโดย Gas Chromatography (GLC)

6.1 การเตรียมสารที่ใช้

6.1.1 โทลูอิน กลั่นใหม่โดยการกลั่นธรรมดา 50 มล. แรกทิ้ง เก็บเฉพาะส่วนกลางที่ 110° ซ.

6.1.2 แอลกอฮอล์ กลั่นใหม่โดย reflux แอลกอฮอล์ 95 % 1,000 มล. กับ NaOH 40 กรัม เป็นเวลา 2 ชั่วโมง กลั่นธรรมดาเอา

CaCl_2 anhydrous เพื่อคูกน้ำ แล้วกลั่นอีกครั้งโดยผ่าน column
เอา 50 มล.แรกทิ้ง เก็บแค่เฉพาะส่วนกลางที่ 78°ซ. (สุกัญญา
วีรวัณณะกมลพะ 2512)

6.1.3 สารละลายเปอร์กเนนไดออกไซด์ มาตรฐาน

ละลาย 25 มก. ของ 5β pregnan $3\alpha, 20\alpha$ diol
ในขวดมาตรฐาน ปริมาตร 25 มล. ค่ายแอลกอฮอล์จะได้สาร
ละลายเปอร์กเนนไดออกไซด์มาตรฐาน 1 มก./มล.

6.1.4 สารละลายเปอร์กเนนไดออกไซด์อะซีเตต

โดยละลาย 25 มก. ของ 5β pregnan $3\alpha, 20\alpha$ diol
diacetate ในขวดมาตรฐาน ปริมาตร 25 มล. ค่าย แอลกอฮอล์
จะได้สารละลายเปอร์กเนนไดออกไซด์อะซีเตต 1 มก./มล.

6.2 วิธีทดลอง   ดำเนินการทดลองตามวิธีของ Brush, Taylor and Maxwell (1966) ซึ่งแยกการทดลองเป็น 2 แบบดังนี้

- 6.2.1 วิธีวัดระดับเปอร์กเนนไดออกไซด์ในสตรีตั้งครรภ์ตั้งแต่ 20 สัปดาห์ขึ้นไป
ใช้ปัสสาวะ 20 มล. ใส่ในขวดก้นกลม 500 มล. เติมน้ำกลั่นจนเป็น
150 มล. เติมโทลูอีน 50 มล. และ ลูกแก้ว (ป้องกัน bump)
2 เม็ด ต้มให้เดือดบนเตาไฟฟ้า โดยการ reflux ด้วย condenser
Q/Q ในขณะที่เดือด เติม conc. HCl 15 มล. ต้มต่อ 10 นาที
แล้วทำให้เย็น คายน้ำ ออกทันที นำปัสสาวะที่เย็นแล้วนี้เทใส่
separating funnels 500 มล. เขย่า 100 ครั้ง ใส่น้ำที่เป็นน้ำ
มาเติมโทลูอีน 50 มล. เพื่อสกัดครั้งที่ 2 นำโทลูอีนที่สกัดได้มารวมกัน
ทั้งส่วนที่เป็นน้ำ ล้างด้วย 25 % NaCl ใน 1 N NaOH 25 มล.
เขย่าแรง ๆ 20 ครั้ง แยกส่วนที่เป็นน้ำทิ้ง และเติมสารละลายค่างทับทิม
50 มล. เขย่าแรง 2 นาที แยกส่วนที่เป็นค่างทับทิมออกและล้าง

ควม่น้ำกลั่น 50 มล. 3 ครั้ง จนหมดค้างทับทิม กรองควมกระดาษกรอง No. 540 ลง
 ในขวดกนกลม 250 มล. ใส่ลูกแก้ว 1 เม็ด นำไปกลั่นให้ปริมาตรลดลงเหลือ 2-5
 มล. (ต้องระวังไม่ให้แห้ง) ฉายใส่ Kober glass tube B 14 Q/Q ควม
 pasteur pipette ล้างขวดควมแอลกอฮอล์ 2 มล. 2 ครั้ง ระบายให้แห้ง
 สนิทภายใต้ไนโตรเจน ที่อุณหภูมิ 60°-70°ซ. ใน water bath ละลาย
 residue* ควม แอลกอฮอล์ เขย่าควมเครื่องเขย่า 1 นาที นำไปวัดปริมาตรของ
 เปรกเนนไคออลควม Perkin Elmer 881 Gas Chromatograph โดยจัด
 สภาวะดังนี้

column; 2.5 % FS 1265
 detector; flame ionization detector
 column temperature ; 224°C
 injector temperature; 350°C
 detector temperature; 250°C
 nitrogen flow rate ; 30 ml/min.

ฉีก (injected) สารละลายที่ได้ 2 ไมโครลิตรควม 10 ไมโครลิตร
 Hamilton syringe ในการทดลองทุกครั้งต้องฉีก 2 ไมโครลิตรของสารละลาย
 เปรกเนนไคออลมาตรฐานกำกับควม วัด peak height ของปัสสาวะ
 ที่ทดลอง และเทียบกับ peak height ของสารละลายเปรกเนนไคออล
 มาตรฐาน จะหาปริมาณเปรกเนนไคออลได้

6.2.2 วิธีวัดระดับเปรกเนนไคออลในสตรีตั้งครรภ์ต่ำกว่า 20 สัปดาห์และในสตรีไม่ ตั้งครรภ์

ทำการทดลองเช่นเดียวกับข้อ 6.2.1 แต่ใช้ปัสสาวะ 40-50 มล.
 เติมน้ำกลั่นจนเป็น 150 มล.

เมื่อละลาย residue* (6.2.1) ที่แห้งควยแอลกอฮอล์ 2 มล. แล้วอุณหภูมิ 100 ไมโครลิตร ด้วย micropipette ใส่ในหลอด C 14 จ/จ ทำให้แห้งภายใต้ก๊าซไนโตรเจนที่ 60° - 70° ซ. แล้วหยด pyridine และ acetic anhydride อย่างละ 5 หยด ปิดให้แน่นพอควร เขย่าด้วยเครื่องเขย่า 1 นาที และทิ้งไว้ข้ามคืนที่อุณหภูมิห้องหรือที่ 60° - 70° ซ. เป็นเวลา 60 นาที ต่อไปทำให้แห้งภายใต้ก๊าซไนโตรเจนที่ 60° - 70° ซ. ละลาย residue ที่ได้จากแอลกอฮอล์ 100 ไมโครลิตร เขย่าด้วยเครื่องเขย่า 1 นาที ฉีก 2 ไมโครลิตร เข้าเครื่อง Gas chromatograph พร้อมทั้งฉีด 2 ไมโครลิตร ของสารละลายแปรกเนนไคออล ไคอะซีเตตามมาตรฐานวัด peak height และคำนวณหาปริมาณแปรกเนนไคออลได้

6.3 การคำนวณ

6.3.1 วิธีคำนวณหาปริมาณแปรกเนนไคออลในปัสสาวะสตรีตั้งครรภ์ 20 สัปดาห์ขึ้นไป

สมมติให้ peak height ของสารละลายแปรกเนนไคออลมาตรฐาน = H_s

peak height ของปัสสาวะที่ทดลอง = H_u

ปริมาตรของปัสสาวะ 24 ชั่วโมง (มก.) = V

สารละลายแปรกเนนไคออลมาตรฐานมี peak height H_s มาจาก

แปรกเนนไคออล = 2 ไมโครกรัม

ปัสสาวะที่ทดลองมี peak height H_u จะมีแปรกเนนไคออล = $2 \times \frac{H_u}{H_s}$ ไมโครกรัม

ปัสสาวะที่ทดลอง 2 ไมโครลิตร มีแปรกเนนไคออล = $2 \frac{H_u}{H_s}$ ไมโครกรัม

ปัสสาวะที่ทดลอง 2×10^3 ไมโครลิตร มีแปรกเนนไคออล = $2 \frac{H_u}{H_s} \times \frac{2}{2} \times 10^3$ ไมโครกรัม

= $2 \frac{H_u}{H_s} \times 10^3$ ไมโครกรัม

= $2 \frac{H_u}{H_s}$ มก.

$$\therefore \text{ปลั้วสาระ 20 มล. มีเปรกเนนไคออล} = 2 \frac{H_u}{H_s} \text{ มก.}$$

$$\text{ปลั้วสาระ 'v' มล. มีเปรกเนนไคออล} = 2 \frac{H_u}{H_s} \times \frac{V}{20} \text{ มก.}$$

$$\text{มก.เปรกเนนไคออล/ปลั้วสาระ 24 ชั่วโมง} = \frac{H_u}{H_s} \times \frac{V}{10}$$

6.3.3 วิธีคำนวณหา percentage recovery มีวิธีการดังนี้

$$\text{สมมติให้ peak height ของปลั้วสาระผู้ชาย} = H_m$$

$$\text{peak height ของสารละลายเปรกเนนไคออลมาตรฐาน} = H_s$$

$$\text{peak height ของปลั้วสาระผู้ชายที่เติมเปรกเนนไคออลมาตรฐาน} = H_x$$

$$\text{ให้เติมเปรกเนนไคออลลงไป} = A \text{ มก.}$$

$$\therefore \text{ปริมาณเปรกเนนไคออลในปลั้วสาระผู้ชาย} = 2 \frac{H_m}{H_s} \quad (6.3.1)$$

$$\text{ปริมาณเปรกเนนไคออลในปลั้วสาระผู้ชายที่เติมเปรกไคออลมาตรฐาน} = 2 \frac{H_x}{H_s} \text{ มก.}$$

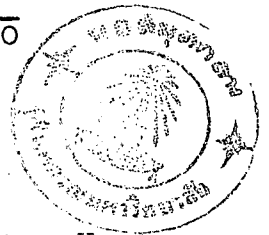
$$\therefore \text{ปริมาณเปรกเนนไคออล recovery} = 2 \frac{H_x}{H_s} - 2 \frac{H_m}{H_s} \text{ มก.}$$

$$= \frac{2}{H_s} (H_x - H_m) \text{ มก.}$$

$$\text{เปรกเนนไคออลที่เติม A มก. มี recovery} = \frac{2}{H_s} (H_x - H_m) \text{ มก.}$$

$$\text{เปรกเนนไคออลที่เติม 100 มก. มี recovery} = \frac{2}{H_s} (H_x - H_m) \times \frac{100}{A} \text{ มก.}$$

$$\therefore \% \text{ recovery} = \frac{2}{H_s} (H_x - H_m) \times \frac{100}{A}$$

7. วิธีวัดระดับเปอร์กเนนโคออลโดยวิธี Thinlayer chromatography และ Gas chromatography (TLC + GLC)

ทำการทดลองเช่นเดียวกับข้อ 5.2 แต่ใช้ปัสสาวะ 100 มล. ทำเป็น 150 มล. ควบน้ำกลั่น เมื่อผ่านขบวนการจนถึงชั้นระเหยให้แห้งภายในไนโตรเจนก๊าซ แล้วนำ residue ที่ได้ละลายด้วย คลอโรฟอร์ม 0.3 มล. บีเบต 0.2 มล. ค่อย ๆ หยกลง บนแผ่น silica gel G ขูดใส่หลอด B 14 Q/Q elute ด้วย แอลกอฮอล์ 1.0 มล. ปิดให้สนิท เขย่าอย่างแรงด้วย shaker 20 นาที ตกตะกอน 10 นาที แล้ว ใช้ pasteur pipette แยกส่วนใส ออกใส่หลอดแก้วและคูดมา 250 ไมโครลิตรใส่ ในหลอด C 14 Q/Q ระเหยให้แห้ง ภายใต้ก๊าซไนโตรเจนที่ 60°-70° ซ. และทำให้เป็นโคอะซีเตต ตามวิธี 6.2.2 แต่ละลายด้วยแอลกอฮอล์ 250 ไมโครลิตร และฉีด 2 ไมโครลิตร เข้าเครื่อง gas chromatograph

การคำนวณใช้หลักการเดียวกับวิธีใน 6.3.2 และการหา percentage recovery ก็ใช้หลักการเดียวกับใน 6.3.3